

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 16Csp/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623201157
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Kucbel
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2023:6623201157.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, pred sudcom JUDr. Dušanom Kucbelom, v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúca prostredníctvom pobočky zahraničnej banky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 258 713, právne zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 234 547 proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., E., o zaplatenie 2 146,24 Eur s príslušenstvom, taktó FORMTEXT

rozhodol:

- I. Súd návrh na zmenu žalobcu doručený súdu dňa 12.10.2023 n e p r i p ú ť a.
- II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1 718,59 Eur spolu s 5 percentným úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 718,59 Eur od 19.09.2020 do zaplatenia.
- III. Súd p o v o ľ u j e žalovanej splácať žalobcovi predmetný dlh podľa prvého výroku tohto rozhodnutia v 150 Eur-ových mesačných splátkach vždy do 15. dňa v mesiacu až do jeho zaplatenia počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- IV. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.
- V. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66,94% v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Predmetom sporu po čiastočnom späťvzatí žaloby bol nárok žalobcu na zaplatenie 2059,48 Eur s príslušenstvom zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorou žalobca poskytol žalovanej 4500 Eur. Žalovaná neplnila dlh riadne a včas, zaplatila sumu 4016,81 Eur. Žalobca preto dňa 03.09.2020 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru s tým, že predtým bola žalovaná dňa 05.06.2020 vyzvaná na úhradu dlžných splátok.

Žalovaná sa v spore spočiatku na pojednávaní bránila tým, že s jej súhlasom jej zamestnávateľ robil zrážky zo mzdy, preto bol celý dlh zaplatený. Ak však bolo niečo potrebné zaplatiť, tak to uhradí, ale potrebovala vedieť na základe čoho. V roku 2016 sa sťahovala a počas sťahovania stratila krabice, kde boli všetky zmluvy, šeky, z ktorých bolo zrejmé, čo a ako platila. Potom požiadala zamestnávateľa, aby začal strhávať splátky úveru zo mzdy. Za uvedené tri mesiace platila bez zrážok zo mzdy viac ako bola výška mesačnej splátky. Následne na pojednávaní uznala dlh v uvedenej výške a požiadala súd o plnenie v splátkach 150 Eur mesačne k 15. dňu.

2. Súd nepovažoval podľa § 151 ods. 2 v spojení s § 186 ods. 2 CSP za sporné, že žalovaná uzatvorila so žalobcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.07.2016, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 4 500 Eur s úrokovou sadzbou 9,99 % ročne, s počtom mesačných splátok 60, výškou mesačnej splátky 102,27 Eur, s celkovou čiastkou na zaplatenie v sume 5735,40 Eur vždy k 15. dňu v mesiaci, s termínom konečnej splatnosti úveru 15.08.2021. Nebolo sporné, že žalobca dňa 08.09.2020 oznámil žalovanej vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, ktorá bola vydaná na pošte dňa 18.09.2020. Súd tiež nepovažoval za sporné, že žalobca vyzval žalovanú listom zo dňa 01.06.2020 na úhradu dlžnej čiastky jednotlivých splátok úveru. Na základe uznania dlhu žalovanou nebolo ďalej v konaní sporné, že žalovaná uhradila na svoj dlh sumu 4016,81 Eur.

3. Vykonaným dokazovaním z jednotlivých dôkazov podľa § 204 CSP súd zistil, že žalovaná urobila v F. G. dňa 03.11.2016 vklad v hotovosti 102,27 Eur. Na uvedenej listine boli následne napísané rukou zrážky zo mzdy za mesiace 11/2016 až 12/2019 celkovo v prospech žalobcu v sume 3240 Eur (dôkaz : listina predložená žalovanou na pojednávaní dňa 04.10.2023, evidovaná pod č. I. 193 spisu).

4. Súd v rámci zásady voľného hodnotenia vykonaných dôkazov v súvislosti s nespornými skutočnosťami považoval zo strany žalovanej za nepreukázané, že uhradila žalobcovi na predmetný úver viac, ako nesporných 4016,81 Eur. Z obsahu listinného dôkazu na č. I. 193 spisu vyplynulo, že žalovanej zamestnávateľ vykonával zrážky zo mzdy za dané obdobie v celkovej výške 3240 Eur. Žalovaná tak preukázala len vlastné úhrady v sume nižšej, ako vlastne bolo deklarované žalobcom. Žalovaná neuniesla dôkazné bremeno (hoci bola súdom na prvom pojednávaní o tom poučená), že uvedené finančné prostriedky neboli práve tými, ktoré deklaroval ako úhrady žalobca. Súd následne po vyhlásení žalovanej, že dlh uznáva (hoci žalobca v spore nevzniesol procesný návrh podľa § 282 CSP), považoval predchádzajúcu procesnú obranu žalovanej za nedostatočnú. Tiež súd nemal dôvodné pochybnosti o nesporných skutočnostiach podľa § 186 ods. 2 CSP z nasledovných dôvodov. Žalovaná totiž uviedla, že tri mesačné splátky, ktoré predchádzali počiatku vykonávania zrážok zo mzdy jej zamestnávateľom, t. j. od 15.08.2016 do novembra 2016 uhrádzala priamo, avšak nemá o tom doklady (mali sa stratiť), pričom mala uhrádzať viac. Ak by išlo o tri splátky 3 x 102,27 Eur, išlo by o sumu 306,81 Eur. Po pripočítaní uvedenej sumy k celkovo vykonaným zrážkam zo mzdy by uhradená suma žalovanou bola 306,81 Eur + 3240 Eur = 3546,81 Eur. Žalovaná však mala podľa žalobcu uhradiť doposiaľ viac, a to 4016,81 Eur, čo teda korešpondovalo s jej tvrdeniami o úhradách vo vyššej výške.

5. Súd pri rozhodovaní vychádzal z tohto záveru o skutkovom stave: Žalobca poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanej úver v sume 4 500 Eur s úrokovou sadzbou 9,99 % ročne. Žalovaná mala splácať úver v 60 mesačných splátkach po 102,27 Eur s celkovou čiastkou na zaplatenie 5 735,40 Eur. Žalovaná neplnila splátky riadne a včas. Preto žalobca po predchádzajúcej výzve na úhradu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 08.09.2020 a žalovanú žiadal o zaplatenie zvyšnej časti úveru. Táto výzva bola žalovanej doručená dňa 18.09.2020. Žalovaná na úver doposiaľ uhradila suma 4016,81 Eur.

6. Súd subsumoval uplatnený nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere pod spotrebiteľský právny vzťah podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd mal za preukázané, že sporové strany uzatvorili podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou žalobca poskytol žalovanej úver, ktorý žalovaná mala platiť v pravidelných mesačných splátkach v súlade s § 497 Obchodného zákonníka. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať úver v dohodnutých mesačných splátkach zo zmluvy o úvere a podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka. V dôsledku toho žalobca v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok a následne vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v súlade § 565 Občianskeho zákonníka. Toto právo mali strany sporu dohodnuté v čl. 3.1 zmluvy. Keďže žalovaná uvedenú výzvu prevzala dňa 18.09.2020, počnúc nasledujúcim dňom vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovanej zaplatenie zostatku úveru naraz. Súd poukazuje na to, že žalovaná bola v omeškani s plnením splátok pred zosplatením viac ako tri mesiace, o čom svedčili nesporné skutočnosti. Zároveň v rámci týchto troch mesiacov bola žalovaná vyzvaná na úhradu splátok, v lehote nie kratšej ako 15 dní, ako to upravuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobcovi tak účinne vznikol nárok na jednorazové zaplatenie celého poskytnutého úveru, poníženého o zaplatené splátky. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020, uverejneného pod R č. 5/2021 patrí veriteľovi (žalobcovi) pri predčasnom zosplatení úveru nárok na úhradu jeho pohľadávky v rozsahu, v akom by bol dlžník povinný plniť svoj dlh podľa zmluvy. To podľa súdu predstavuje sumu celkových nákladov podľa zmluvy v sume 5735,40 Eur. Keďže žalovaná zaplatila na úver 4016,81 Eur, po odčítaní tejto čiastky mal žalobca právo požadovať

zaplatenie 1718,59 Eur. Keďže predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2059,48 Eur, súd podanej žalobe vyhovel len v časti 1718,59 Eur a vo zvyšku žalobu zamietol.

7. Žalovaná sa v súvislosti s plnením pohľadávky žalobcu dostala do omeškania. Žalobcovi ako veriteľovi vzniklo právo v súvislosti s omeškaním žalovanej podľa § 517 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. požadovať úrok z omeškania vo výške 5 % ročne až do zaplatenia priznanej pohľadávky žalobcu odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bolo žalovanej doručené oznámenie predčasnej splatnosti úveru (18.09.2020) a nie od okamihu, ktorý v uvedenej výzve určil žalobca.

8. Žalovaná v priebehu sporu vznesla požiadavku, aby mohla platiť dlh v splátkach v sume 150 Eur mesačne k 15. dňu v mesiaci. Žalobca sa po prvom pojednávaní k uvedenej skutočnosti nevyjadril, hoci mu bola doručená zápisnica z pojednávania. Preto súd uvedenej požiadavke žalovanej vyhovel a podľa § 232 ods. 4 CSP jej priznal právo uhrádzať dlh v uvedených mesačných splátkach. Výška mesačnej splátky požadovanej žalovanou pritom nebola k výške celkového dlhu disproporčná. Z dôvodu pasivity žalobcu súd nerozhodol (vyplývajúc zo slova „môže“ v § 232 ods. 4 CSP) o možnosti straty výhody splátok žalovanej.

9. Súd nepripustil návrh na zmenu žalobcu v spore podľa § 80 CSP. Žalobca v spore nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na nového veriteľa pre nepreukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách v zmysle výkladu poslednej judikatúry Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4 Cdo/75/2020. K návrhu na zmenu žalobcu nebola predložená samostatná výzva na úhradu dlhu adresovaná žalovanému, tak ako to vyžaduje uvedené ustanovenie zákona v súlade s uvedenou judikatúrou. Za takúto výzvu nemožno považovať ani vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Preto návrh na zmenu žalobcu súd nepripustil. Súd pritom o totožnom procesnom návrhu rozhodol v priebehu sporu uzneseniami č. I 197 a 109 spisu. Z toho dôvodu súd podľa článku 5 CSP neakceptoval návrh žalobcu na odročenie pojednávania, pretože podľa názoru súdu išlo zo strany žalobcu o zjavné zneužívanie práva, keďže v priebehu sporu už mal k dispozícii rozhodnutie o nepripustení zmeny žalobcu. Pokiaľ žalobca následne súdu predkladal argumenty založené na judikatúre súdov o tom, že boli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, tie považoval súd s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo/75/2020 za irelevantné.

10. O čiastočnom späťvzati žaloby žalobcu doručeného súdu dňa 26.04.2023 súd s poukazom na § 145 ods. 3 CSP nerozhodoval, pretože k nemu došlo pred doručením žaloby žalovanej. Predmetom sporu tak bol ďalej nárok v znení po čiastočnom späťvzati žaloby.

11. Žalobca bol v spore úspešný v rozsahu 83,47 % z predmetu sporu. Žalovaná bola úspešná v rozsahu 16,53 % v časti, v ktorej súd žalobu zamietol (2059,48 – 1718,59 = 340,89 EUR). Súd preto o nároku na náhradu trov konania rozhodol rozdelením úspechu strán sporu vo veci podľa § 255 ods. 2 CSP. Na základe toho súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 83,47 % - 16,53 % = 66,94 %. Trovy žalobcu je žalovaná povinná zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti II. až V. výroku tohto rozhodnutia je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení trojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí – odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 C. s. p.). Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel – Exekučný poriadok.